

**Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag
om ändring av 7 § lagen om bekämpningsmedel**

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

För att täcka de kostnader som förorsakas staten av kontrollen och registreringen av bekämpningsmedel skall de som saluför bekämpningsmedel årligen intäktsföra till staten 2,5 % av föregående års omsättning på bekämpningsmedel. Eftersom avgifterna inte längre täckte kostnaderna i fjol borde avgif-

terna höjas. Den avgift av skattenatur som betalas av dem som saluför bekämpningsmedel föreslås bli höjd från 2,5 % till 3,5 %.

Lagförslaget ansluter sig till budgetpropositionen för 1998 och avses bli behandlad i samband med den.

Lagen avses träda i kraft den 1 januari 1998.

MOTIVERING

1. Nuläge och föreslagen ändring

1.1. Lagstiftning

Enligt lagen om bekämpningsmedel (327/1969) får såsom bekämpningsmedel tillverkas, överlåtas och användas endast sådana preparat som har godkänts av bekämpningsmedelsnämnden. Innan ett preparat godkänns skall det undersökas och kontrolleras så att man kan konstatera att det uppfyller de lagstadgade förutsättningarna för godkännande. Enligt lagens 7 § skall de kostnader som undersökningarna och behandlingen av registreringsansökningar förorsakar staten täckas med en avgift. I lagen finns detaljerade bestämmelser om uppbörden av giften.

Då Finland blev medlem i Europeiska gemenskapen ändrades lagen om bekämpningsmedel (1204/1994) till den del som gemenskapens direktiv om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden (91/414/EG) förutsatte. Efter att direktivet trädde i kraft kan endast sådana växtskyddsmedel som

innehåller av kommissionen godkända verksamma ämnen registreras som växtskyddsmedel och släppas ut på marknaden. Gemenskapens förfarande omfattar undersökning av säkerheten hos verksamma ämnen. Om preparatet redan registrerats i en annan medlemsstat borde det på basis av ömsesidighet godkännas utan kontroll även i andra medlemsstater, ifall preparatet har kontrollerats vid undersökningar som utförts under motsvarande jordbruks-, växtskydds- och miljöförhållanden. Om kontroller är nödvändiga skall den sökande själv ordna och bekosta dem.

Preparat som funnits på gemenskapens marknad innan direktivet trädde i kraft registreras i enlighet med tidigare lagstiftning. Enligt förordningen om bekämpningsmedel (792/1995) kontrolleras ett preparats användbarhet av lantbrukets forskningscentral och skogsforskningsinstitutet. Finlands miljöcentral utvärderar preparatets miljöolägenheter, social- och hälsovårdens produkttillsynscentral utvärderar preparatets verkningar på hälsan och social- och hälsovårdsministeriets

arbetarskyddsavdelning utvärderar preparatet ur arbetarskyddssynvinkel. Vid kontrollcentralen för växtproduktion sammanställs resultaten av undersökningarna och utvärderingarna, varefter bekämpningsmedelsnämnden på basis av utredningen avgör om preparatet skall godkännas.

1.2. Praxis

På grund av de nya bestämmelserna kommer kostnaderna för registreringen av preparat som måste registreras således att minska. Det kommer dock att ta flera år innan registreringen av preparat fungerar enligt det nya systemet. Man kan vänta sig att om uppskattningsvis fem år minskar kontrollverksamheten i samband med att bestämmelserna i Europeiska Unionens (EU) bekämpningsmedelsdirektiv börjar tillämpas i praktiken.

Kostnader

Kostnaderna för den avgiftsbelagda verksamheten var 1996 sammanlagt 8 358 000 mk, varav

- kostnaderna för kontrollcentralen för växtproduktion var 2 981 000 mk,
- kostnaderna för lantbrukets forskningscentral var 2 050 000 mk och
- kostnaderna för övriga myndigheter var 3 327 000 mk.

Beloppet av de kostnader som enligt lagen skall täckas beräknas vara 8 300 000 mk 1997 och lika stort 1998. De kostnader som kontrollen av bekämpningsmedel försakar staten beräknas inte längre öka under de närmaste åren.

Influtna avgifter

Volymen på bekämpningsmedelsförsäljningen och priserna på bekämpningsmedlen påverkar omfattningen av de influtna avgifter som enligt lagen skall intäktsföras till staten. Försäljningens värde har under de senaste åren varit sammanlagt 230—240 milj. mk. Den avgift på 2,5 % av det mervärdeskattefria nettoförsäljningspriset på bekämpningsmedel, som sålts eller överlätits eller använts på annat sätt, har under de senaste åren inbringat ca 5,9 milj. mk. Således fattas 2,4 milj. mk innan kostnaderna kan täckas.

Försäljningen av bekämpningsmedel har

minskat stadigt från 1980-talet till de senaste åren. För tillfället utgör den årliga försäljningsmängden omvandlad till verksamma ämnen ca 1 000 ton och inga större förändringar i fråga om försäljningsmängden är att vänta under de närmaste åren. Det verkar även som om prisnivån på bekämpningsmedel skulle förbli oförändrad eller t.o.m. sjunka på grund av en hårdnande konkurrens (bl.a. kommer parallellimport att tillåtas i fortsättningen).

1.3. Justering av grunden för hur avgifterna fastställs

På basis av vad som anförts ovan beror den avgift som årligen uppbärs och som grundar sig på bekämpningsmedelsförsäljningens värde höjas till 3,5 %. För registreringen av preparat uppbärs en registreringsavgift på 5 000 mk. Varje år har avgifter i samband med registreringsansökningar flutit in till ett belopp av 150 000 mk. Bekämpningsmedlen godkänns för en viss tid, dock för högst tio år framåt. Godkännandet och registreringen kan förnyas på ansökan. Det föreslås också att lagen ändras så att registreringsavgiften skall erläggas på nytt vid ansökan om omregistrering av preparatet.

Det har visat sig att beloppet av registreringsavgiften kan bli ett hinder för ansökan om registrering av preparat som inte används så ofta. Detta gäller främst preparat som är avsedda att användas inom trädgårdsproduktionen och som är nödvändiga även i Finland. Därför föreslås i lagen en bestämmelse, enligt vilken jord- och skogsbruksministeriet på ansökan kan befria den avgiftsskyldige från den avgift som nämns i 1 mom. 1 punkten eller sänka denna avgift ifall saluföringen av preparatet i Finland kan antas bli av mindre omfattning. Utsläppandet av preparatet på marknaden skall dock anses nödvändigt med tanke på växtskyddet.

2. Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts som tjänsteuppdrag vid jord- och skogsbruksministeriet. Vid beredningen av propositionen har kostnaderna för kontrollverksamheten beaktat till ett belopp som föreslagits av övervakningsmyndigheterna. Kalkylen över den avgiftsbelagda verksamheten har behandlats av bekämpningsmedelsnämnden. Bekämpningsmedelsproducenternas Förening har i sit

utlåtande om propositionen motsatt sig en höjning av avgifterna.

3. Propositionens ekonomiska verkningar

Avgiftshöjningen beräknas öka beloppet av de inlutna avgifterna till ca 8,3 milj. mk.

4. Ikraftträdande

Propositionen ansluter sig till budgetpropositionen för 1998 och avses bli behandlad i samband med den.

Lagen föreslås träda i kraft den 1 januari 1998.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

Lag

om ändring av 7 § lagen om bekämpningsmedel

I enlighet med riksdagens beslut

ändras 7 § lagen av den 23 maj 1969 om bekämpningsmedel (327/1969), sådant det lyder senast ändrat i lag av den 18 december 1987 (1031/1987), som följer:

7 §

För täckning av de kostnader som uppstår på grund av behandlingen av ansökningar om registrering av bekämpningsmedel och av förändrat av bekämpningsmedelsregistret skall till staten betalas följande avgifter:

1) 5 000 mk för varje preparat då ansökan om registrering eller omregistrering görs, och

2) 3,5 procent av det mervärdeskattefria nettoförsäljningspriset på bekämpningsmedel, som sålts eller överlåtits eller använts på annat sätt under det föregående kalenderåret.

Skyldig att erlägga avgift enligt 1 mom. 2 punkten är importören och den inhemska tillverkaren till den del de har sålt eller överlåtits bekämpningsmedel till en partiaffär,

ett detaljhandelsföretag eller till en förbrukare eller använt det själva. Till den del importören eller den inhemska tillverkaren har sålt eller annars överlåtits bekämpningsmedel till andra än dem som nämns ovan är den som anskaffat bekämpningsmedlet skyldig att betala avgift.

Jord- och skogsbruksministeriet kan på ansökan befria den avgiftsskyldige från den avgift som nämns i 1 mom. 1 punkten eller sänka denna avgift, ifall saluföringen av preparatet i Finland kan antas bli av mindre omfattning. Utsläppandet av preparatet på marknaden skall dock anses nödvändigt med tanke på växtskyddet.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1998.

Helsingfors den 3 oktober 1997

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Minister Kari Häkämies

Lag

om ändring av 7 § lagen om bekämpningsmedel

I enlighet med riksdagens beslut

ändras 7 § lagen av den 23 maj 1969 om bekämpningsmedel (327/1969), sådant det lyder senast ändrat i lag av den 18 december 1987 (1031/1987), som följer:

Gällande lydelse

7 §

För täckning av de kostnader som uppstår på grund av behandlingen av ansökningar om registrering av bekämpningsmedel och av förändret av bekämpningsmedelsregistret skall till staten betalas följande avgifter:

1) 5 000 mark för varje preparat då ansökan om registrering görs, och

2) 2,5 procent av det omsättningsskattefria nettoförsäljningspriset på bekämpningsmedel, som sålts eller överlåtits eller använts på annat sätt under det föregående kalenderåret.

Skyldig att erlagga avgift enligt 1 mom. 2 punkten är importören och den inhemska tillverkaren till den del de har sålt eller överlåtit bekämpningsmedel till en partiaffär, ett detaljhandelsföretag eller till en förbrukare eller använt det själva. Till den del importören eller den inhemska tillverkaren har sålt eller annars överlåtit bekämpningsmedel till andra än dem som nämns ovan är den som anskaffat bekämpningsmedlet skyldig att betala avgift.

Föreslagen lydelse

7 §

För täckning av de kostnader som uppstår på grund av behandlingen av ansökningar om registrering av bekämpningsmedel och av förändret av bekämpningsmedelsregistret skall till staten betalas följande avgifter:

1) 5000 mk för varje preparat då ansökan om registrering *eller omregistrering* görs, och

2) 3,5 procent av det *mervärdesskattefria* nettoförsäljningspriset på bekämpningsmedel, som sålts eller överlåtits eller använts på annat sätt under det föregående kalenderåret.

Skyldig att erlagga avgift enligt 1 mom. 2 punkten är importören och den inhemska tillverkaren till den del de har sålt eller överlåtit bekämpningsmedel till en partiaffär, ett detaljhandelsföretag eller till en förbrukare eller använt det själva. Till den del importören eller den inhemska tillverkaren har sålt eller annars överlåtit bekämpningsmedel till andra än dem som nämns ovan är den som anskaffat bekämpningsmedlet skyldig att betala avgift.

Jord- och skogsbruksministeriet kan på ansökan befria den avgiftsskyldige från den avgift som nämns i 1 mom. 1 punkten eller sänka denna avgift, ifall saluföringen av preparatet i Finland kan antas bli av mindre omfattning. Utsläppandet av preparatet på marknaden skall dock anses nödvändigt med tanke på växtskyddet.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1998.

